

Knjiga naj bi obsegala kakih 5—6 tiskanih pól. — 3. Rokopis naj se pošlje vsaj do 1. januarija 1874. leta. — Tiskana pôla se pisatelju nagradi s 40 gold. in nagrada se izplača takoj po dovršenem natisu.

Pisatelj, ki ga je volja pod temi pogoji knjigo spisati, naj to družbenemu tajniku naznani do 1. oktobra.

Nov slovensk političen časnik.

Nov slovensk političen časnik z imenom „Slovenija“ se snuje v Ljubljani — piše „Besednik“ v gori imenovani številki. „Tudi mi Koroški Slovenci pozdravljamo s srčno radostjo ta času primerni in skrajno potrebni sklep. Želimo le to, da „Slovenija“ še pred novim letom začne izhajati, in sicer ne po trikrat na teden, ampak takoj kot dnevnik. Zakaj? — ni težko uganiti. „Naroda“ in njegovih neprestanih psovov so siti vsi!“

„Danica“ je v poslednjem listu razglasila vabilo, ki se je razposlalo po vsej deželi slovenski in katero tudi „Novice“ rade natisnejo zato, ker novi politični list bode „naše gore list“. Glasí se tako-le:

Vabilo.

Morebiti še nikdar Slovenci niso tolikanj čutili, kako živo jim je potreben katolišk političen list, po starem priljubljenem geslu „za vero, dom, cesarja“, kolikor čutimo sedanjí čas, kadar nam pretijo od ene strani nemški ustavovérce, od ene pa domači slovenski liberalci. Eni in drugi pačijo zdrave pojme o vsem tem, kar je za pravi razvoj našega naroda, kakor vse Avstrije, neogibno potreba. Iz teh vzrokov so se bili sešli nekteri domoljubi v Ljubljani, in ustanovil se je odbor, kateri naj v ta namen dela priprave ter obrača tako, da izhaja političen list „Slovenija“, kot glasilo pravne stranke slovenske, pričensí s prihodnjim mesecem po trikrat na teden, od novega leta 1874 pa vsaki dan. Radostni povemo, da so nekteri kot prvi pomoček že podpisali in eni tudi že darovali precej zdatno podporo. Toda slaba je z listom, kateri se ne vzdržuje sam po svojih naročnikih! Ker je vsa ta reč znana že po „Novicah“ in po „Zgodnji Danici“, Vas toraj začasni odbor prijazno vabi, blagovolite to-le vabilo po svojem okrogu razposlati duhovskim, pa tudi svetovnim domoljubom, in število podpornikov z dotičnimi zneski, pa tudi naročnikov, sedaj še brez naročnine poslati odboru vsaj do 20. t. m.

Prve tri mesece utegne list stati dva goldinarja. Pozneje se bode cena ravnala po naročbi.

Komur je mar geslo: „Vse za vero, dom, cesarja“, ta naj se koj in krepko poprime versko-narodnega dela!

V Ljubljani 4. septembra 1873.

O d b o r.

* Opazke k spisu: „Spomini na Notranje-Kranjsko“ v „Koledarju“ družbe sv. Mohora za leto 1874. — Ker v zgodovinskih stvaréh tudi ena napačna črka dela pomoto, zato naj bi stavci pazili na take pogrške s posebno ostrim očesom. Tako se je vrnila tudi v zgorej navedeni spis na 199. strani debela pomota, kjer se bere, da „ko sa ste avstrijska vojskina krdela generala barona Csivič-a in polkovnika grofa Stahrenberga v jutro 27. septembra 1813. leta pri Rakek-u zedinila, je zgrabil en oddelek Francoze pri Cerknici, ene kompanije pa so jih prijele od strani“. Tu dela ena sama beseda veliko zmoto; zakaj ne pri Rakek-u, ampak pri Radlek-u blizo Blok (Oblok) sta se bila zedinila imenovana poveljnika s svojima krdeloma. Pogled na zemljovid kaže veliko razliko med položajem Rakek-a in Radlek-a, in s tem tudi tolsto zgodovinsko pomoto, ako se Radlek zamení z Rakekom. Stari ljudje Cerkniške in Bloške okolice, ki se še spominjajo vojskega časa, se morajo smejati takemu sporočilu; — ne morem si toraj kaj, da ne bi pojasnil te reči. — Dalje v imenovanem spisu omenjeni francoski general (str. 198) se ni pisal Pijombini, ampak Pilombini; vrli gradiškanski nadlajtenant (str. 199.) tudi ne Rabič, ampak Babič. — Enako se na 196. strani bivši kartuzijanski samostan Bistra v potopisu dvakrat določno spreminja v „Bistrico“, kar je tudi pomota, ki naj bo s tem popravljena. Jos. Levičnik.

Volitvene zadeve.

Volitve državnih poslancev so pred durmi!

Odprto pismo našim.

Še mesec dni — par dni popred ali par dni pozneje — in začel se bo volilni boj po vseh deželah, ki imajo poslati zastopnike svoje v državni zbor Dunajski.

Menda tako hudega boja ni še bilo, kakor bode ta, in sicer zato, ker ne le to, da greste v boj, kakor dosihmal, nasprotni si stranki: centralistična in federalistična, ampak povsod so se izlegli zdaj „mladi“, ki nasprotujejo „starim“. Žalibog, da tako je zdaj tudi pri nas Slovencih! Če vprašamo: no, zakaj pa zdaj ne gremo edini in složni na volišče kakor vsa prejšnja leta? kaj pa se je zgodilo tacega, da na mesto sloge in edinosti stopil je prepir in razpor? Če vprašate tako imenovane „mladoslovence“, ne vedo vam kar nič povedati: kaj so oni za narod slovenski storili, kar ni bilo že popred storjeno brez njih ali ž njimi skupaj. Njih edino načelo je le podirati; podirali so na Štajarskem in so podrli res čitalnice itd., — podirajo na Goriškem isto tako, in tudi na Kranjskem so začeli; le na Koroškem, kakor je podoba, se med pšenico ni še vsejala ljulika.

V takem položaji stopimo čez mesec dni na volišče.

Naj bode! Naj se pokaže: kdor ni zatajil našega starodavnega gesla: „za vero, dom, cesarja“ — kdo pa je nemški liberallec v slovenski surki. Zgodovina bo pravična sodnica.

Ker še za vse okraje niso možje gotovi, ki se bodo volili za poslance v državni zbor, zato vseh imen razglasiti danes še ne moremo; večidel pa so rodoljubom naše stranke naši kandidatje znani, kateri se bodo volili v mestih in trgih in za katere naj vsak dan delajo na vse strani, da se njihova volitev zagotovi.

Kmečke občine pa bodo še popred izbirale možé, ki bodo na dan volitve šli poslanca volit;